Me, Myself, and Moshe – Devarim's New Narrator

Source Sheet by Mark Glass

I. Moshe as "Primary Author"

'א:'א'

(א) אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּּר מֹשֶׁה ׁאֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּרׁ בַּעַרַכַּה מוֹל סוֹּף בֵּין־פַּארָן וּבֵין־תִּבָּל וִלַבָן וַחַצֵּרֹת וִדִי זַהָב:

Deuteronomy 1:1

(1) These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab,

רמב"ן על דברים א':א'

והנה הזכיר בכאן שני דברים אמר שדבר משה אל בני ישראל "ככל אשר צוה ה' אותו אליהם" – וזה רמז אל המצות שיאמר להם בספר הזה שלא נזכרו עד הנה בתורה.

ואמר שהם "ככל אשר צוה אותו השם" לא הוסיף ולא גרע על מה שנצטווה. והזכיר זה בעבור שלא אמר בהם "וידבר ה' אל משה" ולכן כלל אותם עתה שהם כולם ככל אשר נצטווה מפי הקב"ה.

Ramban on Deuteronomy 1:1

Thus Scripture mentioned two things here. [The first thing is:] it stated that Moses spoke unto the children of Israel, according to all that the Eternal had commanded him for them, this being an allusion to the commandments which he would tell them in this book that have not been mentioned thus far in the

Torah.

And it says that these commandments were exactly as G-d commanded him; he did not add to, or substract from what he had been commanded. It was necessary that this be stated because Scripture does not state of them "And the Eternal spoke unto Moses;" therefore it included them now, [emphasizing] that they were all according to what he was commanded from the mouth of the Holy One, blessed be He.

אברבנאל על תורה, דברים א':א'

כי משה מעצמו דבר אותם, וראתה החכמה האלהית יתברך לצוות שיכתבו על ספר כשאר חלקי התורה.

Abarbanel on Torah, Deuteronomy 1:1

Because Moses himself spoke these words, and the Divine Wisdom, may it be blessed, saw fit to command that it be written as a book along with the other parts of the Torah.

מגילה ל"א ב

בְּתַעַנִיּוֹת בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת, וְאֵין מַפְּסִיקִין בַּקְלָלוֹת. מְנָא הָנֵי מִילֵּי? ... אָמַר אַבָּי: לֹא שָׁנוּ אֶלָּא בִּקְלָלוֹת שֶׁבְּתוֹרַת כֹּהֲנִים, אֲבָל קְלָלוֹת שֶׁבְּמִשְׁנֵה תוֹרָה — פּוֹסֵק. מַאי טַעְמָא — הַלָּלוּ בִּלְשׁוֹן רַבִּים אֲמוּרוֹת, וּמֹשֶׁה מִפִּי הַגְּבוּרָה אֲמָרָן, וְהַלָּלוּ בִּלְשׁוֹן יָחִיד אֲמוּרוֹת, וּמֹשֶׁה מִפִּי עַצְמוֹ אֲמָרָן.

Megillah 31b

The mishna states: On fast days the congregation reads the portion of blessings and curses (Leviticus, chapter 16), and one may not interrupt the reading of the curses by having two different people read them. Rather, one person reads all of them. The Gemara asks: From where are these matters derived? ... Abaye said: They taught this only with regard to the curses that are recorded in Leviticus, but with regard to the curses that are recorded in Deuteronomy, one may interrupt them by having two different people

read them. What is the reason for this distinction? These curses in Leviticus are stated in the plural, and Moses pronounced them from the mouth of the Almighty. As such, they are more severe. However, these curses in Deuteronomy are stated in the singular, and Moses said them on his own.

II. Moshe as Narrator

בראשית א':א'

(א) בְּרֵאשָׁיִת בָּרָא אֱלֹהִיֶם אֵת הַשָּׁמַיָם וְאֵת הָאֶרֶץ:

Genesis 1:1

(1) When God began to create heaven and earth—

a. Moshe: Me, Myself, and I

ז'-ו' אברים א

(א) אֵלֶה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָבֶּר מֹשֶׁה אֶל־פָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר בֶּעֲרָכָּה מוֹל סוֹּף בֵּיִן־פָּארָן וּבֵין־תּנֶפֶל וְלָבָן וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהֲב: (ב) אַחַׂד עָשָׂר יוֹם בְּ מֵחֹבֵּב דֶּרֶךְ הַר־שֵּׁעִיר עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ: (ג) וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָּה בְּעַשְׁתִּי־עָשָׂר חֹֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֹכל אֲשֶׁר צִוְּה ה' אֹתוֹ אֲלֵהֶם: (ד) אַחֲבֹיִ הַכַּתוֹ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וְאֵת עָוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁלֹן אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרֹת בְּאֶדְרֶעִי: (ה) בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵן בְּאֶרֶרץ מוֹאָב הוֹאִיל הַבּלֶב שְׁבָּר אֶלִינוּ בְּחֹבָר בַּאמֹרִ הַאַמֹּר בַּאמֹרְ

Deuteronomy 1:1-6

(1) These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab, (2) it is eleven days from Horeb to Kadesh-barnea by the Mount Seir route. — (3) It was in the fortieth year, on the first day of the eleventh month, that Moses addressed the Israelites in accordance with the instructions that i' had given him for them, (4) after he had defeated Sihon king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and King Og of Bashan, who dwelt at Ashtaroth [and] Edrei. (5) On the other side of the Jordan, in the land of Moab, Moses undertook to expound this Teaching. He said: (6) The LORD our God spoke to us at Horeb, saying: You have stayed long enough at this mountain.

דברים א':ט'

(ט) וָאֹמַר אֲלֵכֶּם בָּעֵת הַהָּוָא לֵאמֹר לֹא־אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם:

Deuteronomy 1:9

(9) Thereupon I said to you, "I cannot bear the burden of you by myself.

דברים ב':ב'

(בֹ) וַלָּאמֶר ה' אֵלַיִ לֵאמְר:

Deuteronomy 2:2

(2) Then the LORD said to me:

b. Yitro Erased

שמות י"ח:י"ג-כ"ד

(יג) וַיְּהִיֹּמְמָחֲלָת וַיִּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפִּט אֶת־הָעֶם וַיַּעֲמֹּד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־ הַּבֹּּקֶר עַד־הָעֲרֶב: (יד) וַיִּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת בָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָֽה־הַדָּבָּר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּיֹךְ וְכָל־הָעָם נִצְּב עָּלֶיִף מִן־בִּּקֶר עַד־עָרֶב: ... (יז) וַיִּאמֶר חֹתֵן מֹשֵׁה אֵלֵיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: (יח) נָבְל תִּבּל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִפָּה בָּי־כָבֵד מִמְּהְּ הַּבָּרְ לֹא־תוּכַל עֲשֹהוּ לְבַדֶּךְּ: (יט) עַתָּה שְׁמֵע בְּלֹלִי אִיעָצְךּ וִיהִי אֱלֹקִים עִמָּה דְּבָּרְיִם אֶל־הָאֱלֹקִים: (כ) דְּדְּבָרְיִם אֶל־הָאֶלֹקִים מְוּל הָאֱלֹקִים וְהֵבֵאתָ אַתְּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָשֶׁלֹקִים: (כ) וְהְוְּהְרָבְּרְהָּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים אֶת־הַדֶּלֶּהְיֹ יִלְכוּ בָּהּ וְהְוֹּרְתְּהְ הָתְּהָבְּ עְמִיּלְ לְנָהִם אֶת־הַדֶּלֶּהְים וְאֶת־הַתְּתֹּ עְמָהָ תְּחָבְּ לְּהָים אֶת־הַדֶּלֶרְים אֶנְלִים אָנְשִׁר יִצְשְּוּן: (כא) וְאַתְּה תָחֲזֶה מִכָּל־הָעָת וְהָיָה בָּל־הַיְּבָר הַבָּלְי יִרְאֵיְ שְׁלַרְי בָּצֵע וְשִׁמְתְּ עֲלֵהָים שְׂבִיי אֲלָפִים שְׂבִי מֵאוֹת שְׂבִי הַבְּלְקִים אֲנְלִיף וְבָלְּהָרָ עֲמָלְרת: (כב) וְשְׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּבְל־עֵת וְהָיָה בְּל־הַעָּבְי הַבָּלְר הַנָּהְרֹי וְבִילְיהָ שְׁבְּלְהָ עֲמְלְר וְבִּלְיךְ הַנְּשְׁלִּוֹ אִנְיִי הְוֹבְלְתָּ שְׁבָּלְיהָ עֲמְלֶיף וְבָלְיהָ אָמֶלְ הְבָּלְ הָּבָלְ הָּבָלְ הָּבָלְ בְּלְבּים הַיֶּה עַל־הְקָם הַיֶּה בְּלְבִיך הַנָּלְהָ וְבְלְיהָ שְׁמְלִם וְיִבְלְתָּ שְׁמְלָן אָם בִּבֶּל בְּלְבִים הַנָּלִיף וְבָּלְלְם: (כב) וְשְׁפְּטוּ וְיִבְלְתָּ עֲמְלְד וְגַם בְּלְבִיך הַנָּיה וְבִילְם הַיָּלְם הַוֹּבְלְתָם וְבְלִים וּבְילְאוֹם: (כב) אִים בְּלְלִם וְנְכִלְתָּ שְׁמְלִד וְבֵם בְּלִים הַנְּלְים הַבָּלְים הַבְּלְבִים הָבְלְים הַּבְּלְבִים בְּלְבִים הָבָּלְים הַבָּלְ אֲמְעָר אָמָם הַבָּיל הָבוֹר בָּיִבְּילוֹם: (כד) וִישְׁפְּת מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנְן וַיִּעְשֵׁר בִּלְעִם בֹּלְיבְים בְּילְים בְּיִבְילִים וְנִבְילִים וְיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּבִילְים בְּיִם בְּיִּבְּים בְּלְיבִּים בְּבִּלְים הָּבָּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבָּים בְּבָּבְים בְּבְּבִים בְּבָּים בְּבָּים בְּבְּים בְּבָּים בְּבְּים בְּבְיּבְים בְּיבִים בְּיוּבְיים בְּבָּר בְּבָּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִיל בְּיבְים בְּיבְים בְּבְּבְּבְּים וְבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּיִים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְבְּים בְּיבְ

Exodus 18:13-24

(13) Next day, Moses sat as magistrate among the people, while the people stood about Moses from morning until evening. (14) But when Moses' fatherin-law saw how much he had to do for the people, he said, "What is this thing that you are doing to the people? Why do you act alone, while all the people stand about you from morning until evening?" ... (17) But Moses' father-in-law said to him, "The thing you are doing is not right; (18) you will surely wear yourself out, and these people as well. For the task is too heavy for you; you cannot do it alone. (19) Now listen to me. I will give you counsel, and God be with you! You represent the people before God: you bring the disputes before God, (20) and enjoin upon them the laws and the teachings, and make known to them the way they are to go and the practices they are to follow. (21) You shall also seek out, from among all the people, capable individuals who fear God—trustworthy ones who spurn ill-gotten gain. Set these over them as chiefs of thousands, hundreds, fifties, and tens, and (22) let them judge the **people** at all times. Have them bring every major dispute to you, but let them decide every minor dispute themselves. Make it easier for yourself by letting them share the burden with you. (23) If you do this—and God so commands you—you will be able to bear up; and all these people too will go home unwearied." (24) Moses heeded his father-in-law and did just as he had said.

(ט) וָאֹמֶר אֲלֵכֶּם בָּעֵת הַהָּוא לֵאמֹּר לֹא־אוּכֵל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְבֶם: (י) ה׳ אֱלֹקֵיכֶם הִּרְבָּה אֶתְבֶם וְּהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹרְבֵּי הַשְּׁמַיִם לָרְב: (יא) ה׳ אֱלֹקֵי אֱלֹקֵיכֶם הִּרְבָּה אֶתְבֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹרְבֵּי הַשְּׁמַיָם לָרְב: (יא) ה׳ אֱלֹקֵי אֱלֹקֵים וֹסְרָמִים וֹסְרָמִים וְבְּבִּרְ אֶתְּכֶם בַּאֲשָׁר דִּבֶּר לָבֶם: (יב) אֵיכְּה אֶשָּׂא לְבַדִּי טְרְחַכֶם וּמִשַּׂאֲכֶם וְרִיבְּבֶם: (יד) וְתַּעֲנַי אֹתִי וַתּּאִמְרוּ טְוֹבְּ הַּדְּבָּרְת לַשְּׁלִּים וְאֲלֵים וְאָבִייכֶם וְאֲשִׂימֵם בְּרָאשִׁיכֶם וְצְלִיכְם וְאָבֵייכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְדָּבְּרָת לַשְּׁלִּים וְאָבֵיי מָם וְאָבִייכֶם שְׁלֵי אֲלָפִים וְשָׁרֵי מֵאוֹת וְשָׁרֵי חַמִּשִׁים בְּלִאבִיכְם שְׁלֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָּׂרֵי חָמִשִּים לְּכָּמִיכְם לְּעָבְיוֹם וְאָבֵיי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׁרֵי חִמְשִׁים חֲכָמִים לְּבָייכֶם שְׁלֵי אֲלָפִים וְשָּׁרֵי מֵאוֹת וְשָׁרֵי חִמִּשִׁים לְּבִייכֶם עָּלֵיכֶם שְׁלֵיי אֲלָפִים וְשָׁרֵי מֵאוֹת וְשָּרִי חְמִשִּים לְבָּיִיכֶם עְּלֵיכָם וְשָׁרֵי וְשְׁלֵּחִי בְּאָשִׁים לְאָבִיי בְּם לְּתִּבְיוֹלְתְּבִי מְשְׁרִים לְאָשְׁרְת וְשִׁלְירִים לְאָשְׁרְם לָּשְבְּטִיכֶם נְעָבְיוֹן אָשְׁיִם הְאִשְּׁכְי בָּבְלֹי אְשְׁבְיּם הֹּאִא וְתְכָם בְּבָלְתְ בָּבְיוֹן אֲשְׁלְיוֹן לֹא תָגוֹרוּ וְמְשְׁרְבוּן אֵלֵי וּשְׁמְעְתְּיו: (יח) וְאָצֵוּה מֵבְּלִים בְּעִת הַהְאִא אֵת בָּל־בִיִים אֲשֶׁר יִקְשֶׁרְ בְּשְׁר יִקְשֶׁרְ בְּיִם אֲשֶׁר יִבְשְׁבִּין אְשְׁרִי וֹם אֲשִׁר יִבְשְׁבְּרֹי אִי שְׁלָר יִקְשְׁרְים אֲשִׁר יִבְשְׁבְּיוֹ אְשֵּר יִקְשֶׁרְ בְּשְׁר בְּבִיים בְּעִת הַהְאִא אֵת בָּל־בִּיִים אֲשָׁר יִקְשְׁבְּי בִּילְשְׁר יִיִבְשְׁר בְּלִים אֲשָׁר יִקְשְׁרְים אֲשִׁר יִבְשְׁרְי בִּילְים אֲשָׁר יִבְּשְׁרְים אֵבְיר בְּשְׁרְים בְּבִּיל בְּיִבּי בְּעִים בְּבִּרְי בְשִׁיבְי בְּלְיבִים מְּבִי בְּבְיל בְּבִּי בְּבְיים מְשְׁבִּי בְּבִיים אְבִּי בְּשְׁבְים בְּיל בְּילְים אֲבְּילְם בְּבִילְם בְּבְּלְים בְּבִילְם בְּבְעֹל בְּעְבְּים הְּשְּבְים בְּבִּלְים בְּבִילְים בְּבְּבְיים בְּבִּיל בְים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְים בְּים בְּעִים בְּעִים בְּבְּים בְּיוֹבְיים בְּבְּבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּבְים בְּבְּים ב

Deuteronomy 1:9-18

(9) Thereupon I said to you, "I cannot bear the burden of you by myself. (10) The LORD has multiplied you until you are today as numerous as the stars in the sky.— (11) May the LORD, the God of your ancestors, increase your numbers a thousandfold, and bless you as promised.— (12) How can I bear unaided the trouble of you, and the burden, and the bickering! (13) Pick from each of your tribes candidates who are wise, discerning, and experienced, and I will appoint them as your heads." (14) You answered me and said, "What you propose to do is good." (15) So I took your tribal leaders, wise and experienced men, and appointed them heads over you: chiefs of thousands, chiefs of hundreds, chiefs of fifties, and chiefs of tens, and officials for your tribes. (16) I charged your magistrates at that time as follows, "Hear out your fellow Israelites, and decide justly between one party and the other be it a fellow Israelite or a stranger. (17) You shall not be partial in judgment: hear out low and high alike. Fear neither party, for judgment is God's. And any matter that is too difficult for you, you shall bring to me and I will hear it." (18) Thus I instructed you, at that time, about the various things that you should do.

c. Who Gave the Orders?

במדבר י"ג:א'-ג'

(א) וַיְדַבֵּּר ה׳ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמְר: (ב) שְׁלַח־לְךּּ אֲנָשִׂים וְיָתֻרוּ אֶת־אֶרֵץ פְּנַעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנִי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָדׁ לְמַמֵּיְה אֲבֹתִיו ׁתִּשְׁלָחוּ כַּל נָשָׂיא בָהֶם: (ג) וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל־פִּיִ ה׳ כֵּלְם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמָּה:

Numbers 13:1-3

(1) The LORD spoke to Moses, saying, (2) "Send agents to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people; send one participant from each of their ancestral tribes, each one a chieftain among them." (3) So Moses, by the LORD's command, sent them out from the wilderness of Paran, all of them being men of consequence, leaders of the Israelites.

דברים א':כ"ב-כ"ג

(כב) וַתִּקְרְבְוּן אֵלַי בָּלְּכֶם וַתּאֹמְרוּ נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים ֹלְפָנֵּינוּ וְיַחְפְּרוּ־לָנוּ אֶת־ דָּאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר אֶת־הַדֶּרֶרְ אֲשֶׁר נַעֲלֶה־בָּיֹהּ וְאֵת ֹהֶעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן: (כֹג) וַיִּיּטַב בְּעִינַי הַדָּבָר וָאֶקַח מִכֶּם שְׁנִים עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לַשֵּׁבֶּט:

Deuteronomy 1:22-23

(22) Then all of you came to me and said, "Let us send agents ahead to reconnoiter the land for us and bring back word on the route we shall follow and the cities we shall come to." (23) I approved of the plan, and so I selected from among you twelve participants, one representative from each tribe.

d. Two Small, But Revealing Examples

דברים א':ו'

(וֹ) הֹ' אֱלֹקֵינוּ דָבֶּר אֱלֵינוּ בָּחֹרֶב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שֶׁבֵת בָּהָר הַזֵּה:

Deuteronomy 1:6

(6) The LORD our God spoke to us at Horeb, saying: You have stayed long enough at this mountain.

דברים א':א'

(אֹ) אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּרׁ בָּעֲרָבָה מוֹל סוֹף בִּין־פָּארָן וּבֵין־תִּנֶפֶל וְלָבָן וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהָב:

Deuteronomy 1:1

(1) These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab,

רש"י על דברים א':א'

(א) אלה הדברים. לְפִי שֶׁהֵן דִּבְרֵי תוֹכָחוֹת וּמָנָה כָאן כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁהִכְעִיסוּ לִפְנֵי הַמָּקוֹם בָּהֶן, לְפִיכָךְ סָתַם אֶת הַדְּבָרִים וְהִזְכִּירָם בְּרֶמֶז מִפְּנֵי כְבוֹדָן שֶׁל יִשִׂרַאֵל (עי' ספרי):

Rashi on Deuteronomy 1:1

(1) אלה הדברים THESE ARE THE WORDS — Because these are words of reproof and he is enumerating here all the places where they provoked God to anger, therefore he suppresses all mention of the matters in which they sinned and refers to them only by a mere allusion contained in the names of these places out of regard for Israel (cf. Sifrei Devarim 1:1; Onkelos and Targum Jonathan).).

Source Sheet created on Sefaria by Mark Glass